

Dilluns 4 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 4,43-54): En aquell temps, Jesús se'n va anar de Samaria cap a Galilea (...). A Cafarnaüm hi havia un funcionari reial que tenia el fill malalt. Quan va sentir que Jesús havia vingut de Judea a Galilea, anà a trobar-lo i li va demanar que baixés a guarir el seu fill, que estava a punt de morir. Jesús li digué: «Si no veieu senyals i prodigis, no creieu». El funcionari li contestà: «Senyor, baixa abans no es mori el meu fill!». Jesús li digué: «Vés, que el teu fill viu». Aquell home va creure en la paraula que Jesús li havia dit i es posà en camí (...).

La fe és un acte amb el que em confio lliurement a un Déu que m'estima

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el saber de la ciència per si solament no basta. El pa material no és l'únic que necessitem; tenim necessitat d'amor, de significat i d'esperança, d'un fonament segur. La fe ens atorga precisament això: és un confiat lliurar-se a un "Tu" que és Déu, qui em dóna una certesa distinta, però no menys sòlida que la que m'arriba del càlcul exacte o de la ciència.

La fe no és un simple assentiment intel·lectual de l'home a les veritats particulars sobre Déu; és un acte amb el que em confio lliurement a un Déu que és Pare i que m'estima; és adhesió a un "Tu" que em dóna esperança i confiança.

—Déu ha revelat que el seu amor vers l'home, envers cadascun de nosaltres, és sense mesura: en la Creu, Jesús de Natzaret, el Fill de Déu fet home, ens mostra de la manera més lluminosa fins a quin punt arriba aquest amor, fins el do de si mateix, fins el sacrifici total.